

Vid min sida

Text & musik

Josef Mauritzson, Thor-Björn Bergman

Refräng

Om du vuxit upp och blivit stor
då kanske hela världen låg på ditt bord
men du försökte resa dig men någon stod
på din kropp och din värdighet dog
låt det vakna, låt det gro
lilla barnet inom mig vill få mig andas och tro, på dess ord

Vers 1

Det spelar ingen roll om vi är unga eller gamla
för barnet inom oss kommer aldrig sluta famla, men ramla
om barnet togs ifrån oss innan en ålder av fem
kan det tyckas konstigt att vi redan längtar hem, min vän
någon tog sig makten och skadade vårt hjärta
i fundamentet kan du nu se målningen i smärta
vi tvingades bli vuxna
och gömma vårt inre
sanningen om livet
kan bli så mycket, mycket mindre
för människor omkring oss förundrades och sa
han är ju snäll och glad, det är väl bara bra
men hjärtat det blödde, jag ropade, skrek
släpp ut mig ur buren
spräng galler av svek
trots människor omkring en kan man vandra ensam genom livet
kan man berätta det, visa det som ännu ej är skrivet
för bördan som vi bär kan göra kroppen ganska stum
vem vill vara ensam i sitt innersta rum

Refräng

Om du vuxit upp och blivit stor
då kanske hela världen låg på ditt bord
men du försökte resa dig men någon stod
på din kropp och din värdighet dog
låt det vakna, låt det gro
lilla barnet inom mig vill få mig andas och tro, på dess ord

Vers 2

Natten ligger lugn och mörker sluter mig runt
skyddar mig från smärta som aldrig varit sund
med med en uns av hopp, eh där ljuset lyser genom
nånstans ifrån mitt inre hörs en röst, vill vara med om
ett liv som finns där ute som mitt skal tar bort
lager av en massa rädsla som förmultnar om lott
botten opp, ett vanligt sätt att dränka sin egen krassa verklighet
Det kändes som om mattpiskan ven i en evighet
men mitt i en förnedring i ett övergrepps natur stod
en själ som aldrig dog i detta mord mitt emot sin egen mor
for tankarna till universums yttre dit en själ drog
men återvänder sakta, säkert till vår jord
en massa ord men det finns en stark sanning i det
ett barn blir förvirrat, när det blir övergivet
känner du igen dig min vän ja sånt är livet
har du ett glömt barn inom dig låt det få priset

Refräng

Om du vuxit upp och blivit stor
då kanske hela världen låg på ditt bord
men du försökte resa dig men någon stod
på din kropp och din värdighet dog
låt det vakna, låt det gro
lilla barnet inom mig vill få mig andas och tro, på dess ord